

kidolgozunk, és megfelelő visszajelző rendszereket kell alkalmaznunk. A fentebb említett tanulást vezérlő feladatlapok is alkalmasak a cél elérésére.

Hasznos eszköznek bizonyult az *írásvetítő* alkalmazása is. Az ellenőrző kérdéseket, feladatokat fóliára írjuk, és kivetítjük. Szükséges azonban az is, hogy a helyes válaszok is megjelenjenek a tanulók előtt. Ezt tanácsos más színű rosttollal írni. Igen jól sikerült irodalomórát láttunk a Toldi összefoglalására. Az elbeszélő költemény egy-egy lényeges epizódját dián vetítette ki a kartársnő, a kérdések és megoldások pedig az írásvetítőn jelentek meg.

Az iskolánkban meglevő gépi visszajelző rendszereket és azok felhasználási módját Bellay Lászlónak az Audiovizuális Közlemények 4. számában megjelent: A „megerősítés” megoldási lehetőségei című tanulmánya ismerteti.

Ezeket a visszajelző rendszereket haszonnal alkalmazzuk a nyelvtanórákon, sőt az irodalom- és a történelemórákon is. Készültek olyan feleletválasztásos ellenőrző lapok, amelyek alkalmasak a „*Didaktomattal*”, a *Hajas-féle „Szimmulátorral”* és a „*kétsoros peremlyukkártyával*” történő felhasználásra is.

A gépi ellenőrzés és az ellenőrző feladatlapok nagymértékben segítik a harmadik probléma, az osztályozás, értékelés objektivitását is. A pontrendszer és az ebből megállapítható százalékos eredmények átszámíthatóak a jelenleg alkalmazott osztályzatokra, így lehetővé teszik azt, hogy a tanulók (és a szülők) maguk is meggyőződjenek az elsajátítás milyenségéről és mennyiségéről.

Talán közismert dolgokat említek, de ide kapcsolódnak. A magnetofont a sokféle és általánosan alkalmazott felhasználása mellett a helyesírási felmérésekre, és a beszédhibák javítására is igénybe vesszük.

A korszerűség tartalmi jegyeihez kapcsolódva önálló kutatómunkát (pl. iskolánk története, Rajk László emlékek stb.) és gyűjtőmunkát (tárgyi emlékek az iskola-múzeum számára, jubileumi gyűjtések stb.) végeztetünk tanulóinkkal.

Az irodalmi és a történelmi szakkör mellett igen jó eredménnyel működik a „nyelvművelő” szakkörünk is.

A „Rólunk” című iskolaujságunk a tanulók cikkeit és riportjait tartalmazza hangulatos képekkel, rajzokkal illusztráltan.

Mindezzel nem dicsekedni akarunk, csupán azt szeretnénk, ha a kartársak számára hasznos ötleteket adhatnánk, és ily módon segíthetnénk más iskolák magyartanárainak munkáját. Mi magunk is élvezettel halljuk és olvassuk az újszerű ötleteket, megoldásokat, és lelkesen próbáljuk ki, használjuk fel a legmegfelelőbbeket.

HORVÁTH ANIKÓ
Oroszlány

A Betűbúvárok klubjában...

„Betűország Biológia tartományába” című utazásról számolok be, amelyet az oroszlányi Városi Könyvtár Gyermekkönyvtárának Betűbúvár klubja tett Bölcs bagollyal.

Az egyik klubnapon ugyanis a katalógus-szekrény tetején Betű Peti várta a gyerekeket meghívottjával, Bölcs bagollyal. Bölcs bagoly

bemutatkozása után megkérte a gyerekeket, hogy keressék ki könyveit a katalógusból. Ám kiderült, hogy csak néhány gyerek ismeri használatát. (A klub tagjai ugyanis II. osztályosok). Betű Peti ekkor elmagyarázta, megsúgva a gyerekeknek, hogy jól figyeljenek, mert a katalógus használatára a későbbi játéknál is szükség lesz.

Bölcs bagoly, hogy jobban megismerjék egymást a gyerekekkel, képzeletbeli utazásra hívta a klub tagjait. A székekből kialakított repülőgép már várta az utasokat, menetjegyül egy-egy Bölcs bagoly könyv szolgált.

A gép pilótafülkéjében azok a pajtások foglaltak helyet, akik Vinokurov: Felszáll a repülőgép c. könyvét hozták magukkal. A könyv leírásai alapján közösen megbeszéltük, hogy a személyzet melyik tagjának mi a neve, feladata, a pilótafülkében hol kell helyet foglalnia.

A navigátor előtt kivilágított földgömböt helyeztünk el, amelyet utazásunk során állandóan forgattunk, megnéztük, hogy merre is repül gépünk. Indulás előtt rádiószünk Lukács Ernőné: Mekkora? c. könyve alapján az ott bemutatott időjárásmérő eszközök segítségével adott időjárásjelentést.

Bölcs bagoly nevéhez méltóan minden szóba kerülő könyvről azonnal rövid ismertetést adott. A téma említésekor az a pajtás, akinél a könyv volt, felmutatta, ha kellett kikereste, felolvasta a nevezett részt, elmondta, vagy ő, vagy az a klubtag, aki már olvasta a könyvet. Mások közösen beszéltük meg, hogy egy-egy kép, ábra mit ábrázol. A könyvben való kereséskor már minden pajtás tudta, hogy eligazítást a tartalom ad.

Betű Peti közvetített Bölcs bagoly és a gyerekek között. Ő volt az, aki elsőnek vette észre, hogy légiutas kísérőnk finom kukoricakenyérrel és kakaóval lepte meg gépünk utasait. Elárulta a gyerekeknek, hogy Varga Domokos: Népek kenyere és Sárvári András: Népek itala c. könyvből azt is megtudhatjuk, honnan származnak ezek az ételek.

Mi köze van a kukoricakenyérnek egy indiánhoz – egy hajóhoz – egy törökhöz? Ugyanis e résznél ezt a három képet találtuk a könyvben. Megfejtettük, s már tudjuk a kukorica elnevezésének eredetét is!

Betű Peti tanított meg nekünk egy verset Varga Domokos: Erdei esztendő c. könyvből a

„Didergető december”-ről. Miközben mondogattunk, mi is szinte fáztunk, s a nagy verstanulásban észre sem vettük, hogy a könyv lapjain a mókus és a sün téli álmot alszanak.

Bölcs bagoly nemcsak erre hívta fel a figyelmünket, hanem Tasnádi Kubacska András: Pajtások a házban és a ház körül c. könyvére is. Megkérdezte a gyerekektől miért van a képen körte a sün tüskéi között. Ám ők a könyv alapján ezt is megválaszolták Bölcs bagoly-nak.

Repülőutunk vége felé közeledett, hajóra készültünk átszállni. Gál Pál: Hullámok hátán c. könyvből választottuk ki azt a hajót, amelyen utunkat folytathattuk. Hajójegyet a katalógusnál váltottuk meg, ez egy cédula volt, egy-egy Bölcs bagoly könyv adataival, de minden lapról más-más adat hiányzott, a gyerekeknek ezt kellett pótolni.

Hajóutunk során az állatok világát kalandoztuk be. Tasnádi Kubacska András: Vadállatok gyermekszobája c. könyvét fellapozva megtudtuk, hogy hol élnek az egyes vadállatok, ezt a földgömbön is ellenőriztük. A tengerre visszatérve Turcsányi Ervin: A vizek akrobatái c. könyvében felfedeztük az oroszánhalat. Találgatni kezdtük, milyen kapcsolat lehet a vadállatok közt említett oroszán és a hal között. Az egyik kisfiú, aki már olvasta a könyvet, elmesélte nekünk.

Homokos partra érve kikelő tojásokat találtunk. Betű Peti ekkor kikerestette a gyerekekkel Tasnádi Kubacska András: Sárkányok unokái c. könyvből a teknősök tojásairól szóló részt.

Hajónk ezután hazafelé indult. Útközben a vízi KRESZ-t nem tartottuk be, emiatt egy másik hajóval majdnem összeütköztünk, de a Hullámok hátán c. könyv ismét segítségünkre volt.

Repülő- és hajóutunk után sok könyvet megismerve, Bölcs bagoly és Betű Peti időnkénti összeszólalkozását élvezve, tanácsaikat meghallgatva élményekkel, ismeretekkel meggazdagodva értünk haza.

